№ 1/1967. (N)

LAGUTSKOTTETS betänkande № 1/1967 över landskapsstyrelsens framställning till Ålands landsting med förslag till landskapslag angående ändring av landskapslagen om motorfordon i landskapet Åland. (№ 46/1966).

Förenämnda framställning, som landstinget den 23 november 1966 remitterade till lagutskottet för utlåtande, underkastades omedelbart därefter beredning i utskottet. Den föreslagna lagändringen var avsedd att träda i kraft den 1 juli 1967, vilket innebar att behandlingen förutsattes bliva brådskande. Emellertid framgick det att bl.a. polismästaren i Mariehamn och länsmännen i de olika länsmansdistrikten icke beretts tillfälle att uttala sig om de föreslagna ändringarna, beträffande vilka utskottet i vissa avseenden ställde sig tveksamt, samt att den nya registreringsformen avsågs att bliva genomförd mitt under ett arbetsår. Registreringsförfarandet under årets första hälft skulle sålunda ske enligt den gällande lagen och under den senare hälften efter den nya. I anseende till de praktiska svårigheter, som detta komme att medföra, ansåg utskottet, sedan lagberedningssekreteraren Sune Carlsson och trafikinspektören Ulf Lillie blivit hörda såsom sakkunniga, att den slutliga beredningen borde anstå till denna vårsession och lagen träda i kraft först den 1 januari 1968.

I skrivelser av den 30 november 1966 begärde utskottet, då tid sålunda stod till buds, av polismästaren i Mariehamn, länsmännen i Jomala, Sunds, Föglö och Kumlinge distrikt, trafikinspektören i landskapet Åland och Lantmannagillenas delegation utlåtanden över förslaget, särskilt om det föreslagna nya registreringsförfarandet, om stadgandena i 59 § punkt f) om bakljus och färdriktningsljus på traktors släpvagn och i 74 § mom. 5 om beställningstrafik, men även i andra avseenden, som kunde inverka på trafikförhållandena och utövandet av motorfordonstrafiken. Utlåtanden avgåvos även vid vintersessionens början av polismästaren, länsmannen i Jomala distrikt, trafikinspektören och Lantmannagillenas delegation. Dessa utlåtanden biläggas detta betänkande såsom bilagor. Länsmannen i Föglö distrikt har givit sitt utlåtande i form av randanteckningar i ett duplicerat lagförslag, medan länsmännen i Sunds och Kumlinge distrikt icke efterkommit utskottets begäran.

Ärendets behandling har nu återupptagits, sedan dessa utlåtanden ingått, varvid utskottet ytterligare hört lagberedningssekreteraren Carlsson såsom sakkunnig.

Ändringsförslaget har förelagts landstinget i fullt utskrivet skick, d.v.s. sålunda, att också de delar av de ändring underkastade paragra-

ferna, vilka fortfarande skola bliva i kraft, intagits i texten. Detta med avvikelse från det förfaringssätt, som praktiserats i det interna landstingsarbetet sedan vintersessionen 1964. De ändringsförslag, som vid innevarande session överlämnats till landstinget, äro åter utarbetade enligt den kutym, som ifråga om lagändringar tillämpas vid Finlands Riksdag, d.v.s. sålunda, att endast de avsnitt, som föreslås ändrade, utskrivits, medan de oförändrade delarna av respektive paragrafer angivits genom streckade linjer. Erfarenheten har visat, att det system, till vilket lagberedningen numera övergått, är att föredraga framom det sedan år 1964 tillämpade, vid Sveriges Riksdag brukliga systemet, varför utskottet i rationaliseringssyfte omarbetat föreliggande ändringsförslag enligt det finska systemet. Detta har föranlett att även lagens ingress i vissa avseenden omarbetats.

Vid granskningen av ändringsförslaget har utskottet funnit anledning till följande uttalanden och förslag:

3 §.

Ändringsförslaget avser endast mom. 2 punkt a).

På skäl, som i motiveringen anförts, har utskottet omfattat ändringsförslaget.

13 §.

Ändringsförslaget avser endast mom. 4 och omfattas enhälligt av utskottet.

15 §.

Ändringsförslaget avser mom. 1 och 2, som utformats enligt rikets förordning FFS 592/1965, dock sålunda, att i riksförordningen förekommande ordet "regelrätt" utelämnats. Då paragrafen likväl icke har avseende på bil, som tagits i tillfällig användning, t.ex. bil, som under vissa förhållanden får framföras med provnummerbrickor, och tydligen avser att förekomma missbruk, t.ex. undandragande av skatt, har utskottet infört ordet "regelrätt" i mom. 1 på första och tredje raden. Orden "första besiktning" i samma moment ha spärrats.

16 §.

Ändringsförslagen avser mom. 1 samt införande av mom. 5a samt mom. 7 och 8 som nya moment. De hänföra sig till efterbesiktning av bil, avsedd att verkställas på tider och platser, som trafikinspektören bestämmer enligt de i 2 mom. angivna gränserna.

Polismästaren har i sitt utlåtande föreslagit, att efterbesiktningen kunde fördelas på 10 av årets 12 månader för underlättande av trafikinspektörens arbete samt besiktningstiden för olika slag av bilar fastställas till 2 på varandra följande månader för att systemet ej skulle bliva

obekvämt för ägare och innehavare av motorfordon. Detta skulle medföra en omarbetning av 16 § därhän, att besiktningstiderna skulle fastställas genom landskapsstyrelsebeslut.

Utskottet har övervägt förslaget, men då trafikinspektören icke själv anmärkt mot stadgandena om efterbesiktning, sådana de utformats i lagtexten, synes det ej vara anledning att gå in för denna lagändring.

Mot 16 § har utskottet icke funnit skäl till andra anmärkningar, än att ordet "efterbesiktning" spärrats i mom. 1 och att hänvisningen i mom. 8 ändrats till 23 § 3 mom.

18-26 §§.

Dessa paragrafer avse det nya registreringsförfarandet. Mot detta har några anmärkningar icke framställts i utlåtandena och utskottet finner detsamma i princip vara ändamålsenligt.

Ifråga om 18 § mom. 4 har utskottet observerat, att lagtexten använder ordet "registernumret", medan riksförordningen använder "igenkänningsmärket". Enligt lagberedningssekreteraren har landskapsstyrelsen strävat till att åtskilja de båda begreppen. Igenkänningsmärket avser själva brickan, som framgår av texten t.ex. i § 20 mom. 4. Då det är registernumret, som skall antecknas i registret, ger avvikelsen från texten i riksförordningen icke anledning till anmärkning.

i 20 § 1 mom. ha orden "igenkänningsmärken" och "interimsintyg" spärrats.

Beträffande 20 § 4 mom. har polismästaren föreslagit, att ett stadgande skall införas om undersökning av polismyndighet, innan nytt kontrollmärke eller nya igenkänningstecken utgivas i stället för sådana, som gått förlorade. Motsvarande stadgande finnes icke i rikets förordning (21 § 4 mom.). Då lagen emellertid förutsätter, att nya märken skola anskaffas genom förmedling av polismyndigheten på bilens hemort, måste man förutsätta att en viss undersökning i oklara fall automatiskt föranstaltas, innan nya märken utgivas, utan att uttryckligt stadgande härom behöver införas i lagen.

Smärre omredigeringar har företagits i 23 § 2, 5, 7 och 8 mom., utan att några sakliga ändringar införts. I 23 § 6 mom. har ordet "interimskvitto" spärrats.

Vid jämförelse med motsvarande stadgande i riksförordningen har utskottet funnit, att landskapslagen saknar bestämmelse om huru det skall förfaras med igenkänningsmärken vid byte av län. Enligt lagberedningssekreteraren har bil, som inköpts till landskapet från annat län, behandlats såsom importerad bil. Landskapsstyrelsen såsom utgivare av igenkänningsmärken, har icke heller åvälvts skyldighet att omhändertaga

de tidigare igenkänningsmärkena, varför dessa, då bil överförts från fastlandet till landskapet, kvarblivit hos bilens ägare. Detta förhållande, som innebär en brist i landskapslagen, har utskottet velat avhjälpa genom att från riksförordningens 24 § 4 mom. införa sista meningen i förslagets 23 § 4 mom.

27a §.

En nödvändig språklig rättelse har företagits.

33 §.

Det av polismästaren påyrkade andra momentet är onödigt då erforderligt stadgande ingår i 31 § 3 mom. vägtrafiklagen. (8/58).

36 §.

Ändringsförslaget avser mom. 2 och 8, mot vilka lagrum utskottet ej har något att anmärka.

41 §.

Ändringsförslaget avser 2 mom., som, då fråga är om utgivande av kontrollmärken i 2 olika fall i överensstämmelse med riksförordningen, ändrats sålunda, att slutet av nästsista meningen lyder: "..... utgives kontrollmärket av försäkringsbolaget och annars på ägarens begäran av vederbörande polismyndighet."

48 §.

Ändringsförslaget avser endast 2 mom., mot vilket utskottet ej har något att anmärka.

49 §.

Ändringsförslaget avser båda momenten i gällande landskapslag och föranleder inga anmärkningar.

51 §.

Inga anmärkningar mot ändringsförslaget, som avser hela paragrafen.

58 §.

Ändringsförslaget avser 1 mom. punkterna b) och c), som godkännas, dock sålunda att "kopplingsanordningar" i b) ändrats till "kopplingsanordningarna" (bestämd form).

59 §.

Ändringsförslaget avser endast punkterna b) och f).

I punkt b) har ordet "och" införts efter "bakhjul" och kommatecken utsatts efter "och".

Ehuru principiellt alla tekniska bestämmelser för riket och landskapet borde vara likalydande, enär fordon från landskapet trafikera rikets allmänna vägar och gator samt tvärtom, har utskottet ansett sig böra beakta de anmärkningar, som Lantmannagillenas delegation och trafikinspektören anfört beträffande punkt f). Därvid har utskottets majoritet

föreslagit en lydelse, som bör kunna omfattas av alla intresserade parter. En av utskottets medlemmar har ansett, att punkt f) bör bibehållas vid sin nuvarande lydelse, enär svårigheter eljest kunna uppstå för att hålla ljusanordningarna i skick.

Länsmannen i Jomala distrikt har i sitt utlåtande framkommit med synpunkter ifråga om 59 § punkt c), som förtjäna att övervägas. Utlåtandet utmynnar emellertid i förslaget, att traktorsläpvagns totalvikt i förhållande till traktorn borde reduceras i fall, där bromsar icke föreskrivas i traktorsläpvagnen. Detta förslag anser sig utskottet likväl icke kunna uttala sig om, enär respektive paragraf i motorfordonslagen icke utgör föremål för lagändring.

74 §.

Ändringsförslaget avser införandet av ett nytt mom. 5, som berörs i samtliga utlåtanden.

Enligt utskottets uppfattning syftar sista meningen likväl för långt. Vid sitt ställningstagande har utskottet därför stannat vid kompromissförslaget, att taxibil under återfärden skall kunna befordra personer till stationsorten eller annan ort inom trafikområdet, icke blott till ort, som under återfärden passeras. Huvudsyftemålet med stadgandet, nämligen att taxibil, efter det beställd körning avslutats utom stationsorten, utan dröjsmål skall återvända till denna, har lämnats oförändrat.

Polismästarens förslag om införande av ett stadgande, enligt vilket polismyndighet vid behov kunde inkalla taxibilar även från stationsorter, vilka icke befinna sig inom det aktuella polisdistriktet, närmast för lösande av sporadiska, säsongbetonade trafiktoppar i Mariehamns Västerhamn, synes svårligen kunna inarbetas i lagen, utan måste lämnas beroende på överenskommelse mellan vederbörande polismyndigheter i varje enskilt fall.

Under ärendets behandling har det framgått, att landskapsstyrelsen förbisett det i rikets motorfordonsförordning § 62 punkt d) (FFS 405/1966) intagna nya stadgandet om motorfordons släpanordning, vilket lämpligen bort införas under 59 §. Utskottet har icke ansett sig kunna införa stadgandet, enär ändringsförslaget icke berör motorfordons släpanordning, men lagberedningssekreteraren har ställt i utsikt en separat framställning om stadgandets införande i motorfordonslagen.

85a §.

Såsom redan inledningsvis framhållits, har utskottet utgått ifrån att lagen skall träda i kraft den 1 januari 1968. Paragrafens innehåll har ändrats i enlighet härmed, varvid de i punkterna a), d) och e) angivna terminerna framskjutits med ett halvt år. Orden "bak- och färd-

riktningsljus" i punkt e) har ersatts med ordet "ljusanordningar" med hänsyn till den ändring, som 59 § punkt f) undergått.

En medlem har ansett att punkt e) bör utgå.

Med hänvisning till ovansagda får utskottet därför vördsammast föreslå,

att landstinget ville antaga lagförslaget i följande lydelse och utformning:

L a n d s k a p s l a g

angående ändring av landskapslagen om motorfordon i landskapet Åland.

I enlighet med Ålands landstings beslut ändras 3 § 2 mom. punkt a), 13 § 4 mom., 15 § 1 och 2 mom., 16 § 1 mom., 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26 och 33 §§, 36 § 2 och 8 mom., 41 § 2 mom., 48 § 2 mom., 49 och 51 §§, 58 § 1 mom. punkterna b) och c), 59 § punkterna b) och f) landskapslagen den 4 december 1958 om motorfordon i landskapet Åland (25/58), 3 § 2 mom. punkt a), 15 § 1 och 2 mom. samt 18, 22 och 49 §§ sådana lagrummen lyda i landskapslagen den 20 juli 1960 (24/60), 16 § 1 mom. samt 59 § punkterna b) och f) sådana de lyda i landskapslagen den 23 mars 1965 (19/65) samt 36 § 2 och 8 mom. sådana de lyda i landskapslagen den 6 juli 1966 (35/66), och fogas till lagen nya 16 § 5a, 7 och 8 mom. samt 27a och 85a §§ såsom följer:

3 §.

- - - - - - - - - - - - - - - - - - - -

2. M o t o r c y k e l är ett tvåhjuligt motorfordon med eller utan löstagbar sidovagn. Till motorcyklar hänföras även trehjuliga motorfordon, vilkas egenvikt icke överstiger 300 kilogram.

a) M o p e d är en med högst 50 kubikcentimeters förbränningsmotor försedd cykel, vars egenvikt icke överstiger 75 kilogram och vars konstruktion avser en högsta körhastighet av 30 kilometer i timmen.

- - - - - - - - - - - - - - - - - - - -

13 §.

- - - - - - - - - - - - - - - - - - - -

4. Den, som yrkesmässigt tillverkar eller till landet inför bilar, skall draga försorg om att vid typbesiktningen konstaterade bristfälligheter i varje levererad bil bliva avhjälpta, innan bilen överlåtes, och skall med varje bil följa ett exemplar av typbesiktningsintyget i till riktigheten bestyrkt ljuskopia eller annan avskrift på likadan blankett som den, på vilken det ursprungliga intyget utskrivits. Typbesiktningsintyg må icke utgivas för bil, som till sin konstruktion icke helt mot-

svarar den typbesiktigade bilen. Vid typbesiktning möjligen föreskriven typskylt får icke heller anbringas på bil av annat slag eller på bil, som redan överlåtits för att tagas i bruk eller separat överlåtes till någon.

15 §.

1. Innan bil tages i regelrätt bruk och anmäles för registrering skall den av trafikinspektören godkännas vid f ö r s t ä b e s i k t n i n g. Tages bil, som avförts ur registret. ånyo i regelrätt bruk och anmäles för registrering inom 6 månader från i registerutdraget antecknad besiktning, må första besiktning dock icke fordras.

2. Vid första besiktning skall företes avskrift av typbesiktningsintyget för bilen och för lastbil avskrift av det enligt 14 § meddelade fastställelsebeslutet. Då typbesiktning gällt bilens underrede eller skäl därtill eljest föreligger, skall bilen vägas. Över förrättningen utgives besiktningsinstrument, vilket utskrives på blankett, som fastställes av landskapsstyrelsen och vilket inom två dagar från besiktningen skall tillhandahållas bilens ägare.

- - - - - - - - - - - - - - - - - -

16 §.

1. I registret införd bil skall på åtgärd av ägaren årligen på tid, som inom de i 2 mom. av denna paragraf angivna gränserna bestämmes av trafikinspektören, för e f t e r b e s i k t n i n g föras till plats, som likaså bestämmes av trafikinspektören, och skall härvid bilens ägare, om trafikförsäkringsplikt föreligger och bilen redan vid utgången av föregående kalenderår varit i hans besittning, till besiktningsmannen överlämna av försäkringsbolaget utfärdat intyg över att vederbörlig försäkringspremie erlagts för bilen för den försäkringsperiod, som tog sin början under föregående kalenderår. För privat bruk registrerad ny personbil behöver dock icke, såvida icke av 5 eller 5a mom. annat följer, föras till efterbesiktning under det första och andra kalenderåret efter det bilen tagits i bruk.

- - - - - - - - - - - - - - - - - -

5a) Efterbesiktning av bil skall även verkställas, innan anmälan angående ändring av dess ägare införes i registret, om överlåtelsen av bilen skett mer än 6 månader efter den senaste i registerutdraget antecknade besiktningen, likväl icke, ifall innehavare blir antecknad som ägare. Besiktning i enlighet med stadgandena i detta moment motsvarar i 1 mom. påbjuden årlig efterbesiktning, om, i det fall att försäkringsplikt föreligger, intyg över att försäkringspremie blivit erlagd överlämnats till trafikinspektören och om icke annorlunda är särskilt före-

skrivet.

- - - - - - - - - - - - - - - - - - -

7. Trafikinspektören skall vid efterbesiktning konstatera, att anteckningarna om bilen i registerutdraget motsvara verkligheten och i det i 1 mom. nämnda fallet, att försäkringspremien blivit erlagd, samt genom yttre granskning och provkörning såvitt möjligt försäkra sig om att bilen och dess utrustning äro i behörigt skick och att dess delar icke på grund av förslitning, korrosion, formförändring eller brott i materialet eller på annat sätt fått sådant fel, som kan försvåra bilens användning eller medföra fara.

8. Sedan efterbesiktning av bil verkställts, skall trafikinspektören på insidan av vindrutan fästa av landskapsstyrelsen särskilt fastställt kontrollmärke, införa anteckning om efterbesiktningen i registerutdraget och omedelbart insända meddelande därom till landskapsstyrelsen samt i fall, som nämns i 23 § 3 mom., vidtaga däri avsedda åtgärder. Periodisk besiktning må icke utan särskilt skäl verkställas då registerutdraget inlämnats till myndighet.

18 §.

1. Över bilar, som användas i trafik, skall föras register på sätt, som stadgas i detta kapitel.

2. Bilregistret föres av landskapsstyrelsen.

3. Bilregistret föres enligt ett kortsystem, i vilket varje bil har sitt kort.

4. I registret skola för varje bil antecknas registreringsdagen och registernumret, ägarens och innehavarens namn, yrke och postadress, i besiktningsinstrumentet antecknade uppgifter, uppgift om försäkringen enligt försäkringsanstaltens intyg, om bilen varit tidigare registrerad, det tidigare registernumret samt övriga uppgifter i enlighet med vad särskilt är föreskrivet.

19 §.

1. Anmälan för registrering av bil skall av ägaren göras skriftligen hos landskapsstyrelsen.

2. Till registeranmälan skall fogas:

a) överlåtelsehandlingen, till riktigheten styrkt av två personer;

b) bilens besiktningsinstrument eller, då landskapsstyrelsen så föreskrivit, motsvarande typbesiktningsintyg, såvitt icke av 15 § 1 mom. annat följer;

c) intyg över att stadgad trafikförsäkring upptagits;

d) om bilen icke tidigare registrerats i Finland, av landskapsstyrelsen möjligen särskilt föreskriven utredning angående slutligt erläg-

gande av skatter och avgifter i anslutning till bilens tillverkning eller införsel till landet samt överlåtelse av den och angående uppfyllande av till dessa anslutna övriga villkor;

e) om bilen tidigare varit inregistrerad i Finland, det tidigare registerutdraget eller avskrift av det tidigare registerkortet; samt

f) om bils vikt och huvudmått överstiger de tillåtna värden, som angivas i 36 §, eller om användning av bilen i enlighet med bestämmelserna i denna lag eller med stöd därav utfärdade föreskrifter eljest icke är tillåten utan särskilt tillstånd, utredning om att vederbörligt tillstånd till fortsatt nyttjande av bilen erhållits.

3. Om här verkställd registrering av och angående nytt igenkänningsmärke för bil, som överflyttats från riket, skall landskapsstyrelsen meddela bilregistercentralen.

4. Har ägaren utrett sin äganderätt till bilen och är denna behörigen godkänd för trafik och försäkrad och utvisa med stöd av 2 mom. d) eller e) samt f) punkterna förebragta utredningar att i dessa punkter nämnda villkor uppfyllts, skall bilen registreras. För registrerad bil utgives till ägaren registerutdrag.

5. Bilen registreras från den dag, då bilen tages i bruk, och såsom sådan dag anses den dag, då registeranmälan inlämnats till landskapsstyrelsen.

20 §.

1. Landskapsstyrelsen skall, sedan den emottagit anmälan för registrering av bil, till bilens ägare överlämna i två exemplar bilens i g e n k ä n n i n g s m ä r k e n , som anbringas på synligt ställe framtill och baktill på bilen, i n t e r i m s i n t y g, vilket berättigar till interimistiskt bruk av dem, samt kontrollmärke att fästas såsom i 16 § 8 mom. är stadgat.

2. Är ägaren av bil enligt av honom lämnad tillförligtlig utredning i brådskande behov av i utlandet erforderligt registreringsbevis, må landskapsstyrelsen utgiva, förutom interimsintyg, sådant bevis för högst tre månader för att användas i utlandet.

3. För igenkänningsmärkena skall ägaren i samband med mottagandet erlägga av landskapsstyrelsen fastställd ersättning.

4. Har bils kontrollmärke eller igenkänningsmärken skadats eller gått förlorade, skall bilens ägare genom förmedling av polismyndigheten på bilens hemort anskaffa nytt kontrollmärke eller nya igenkänningsmärken. Ersättningen för igenkänningsmärkena skall erläggas vid beställningen, och i registerutdraget härom gjord anteckning berättigar bilägaren att använda av honom själv anskaffade tillfälliga märken till

dess de nya igenkänningsmärkena stå till förfogande. I stället för kontrollmärke, som gått förlorat eller skadats, må även trafikinspektören utgiva nytt märke.

5. Tillverkningen av igenkänningsmärken och kontrollmärken, som skola tillställas trafikinspektören och polismyndigheterna, ombesörjes av landskapsstyrelsen.

6. Närmare anvisningar angående igenkänningsmärkena och kontrollmärkena utfärdas av landskapsstyrelsen.

21 §.

1. Förrän bil vederbörligen anmälts för registrering och försetts med igenkänningsmärken samt kontrollmärke, må den icke, förutom i de fall, som avses i denna paragrafs 5 mom. samt i 27, 80 och 81 §§ användas i trafik, om icke landskapsstyrelsen annorlunda bestämmer.

2. För ny personbil, som registrerats för privat bruk skall ägaren första och andra året efter bilens ibruktagande före utgången av oktober månad göra bruksanmälan genom att för polismyndigheten på bilens hemort förete registerutdraget och till sagda myndighet även överlämna av trafikförsäkringsbolaget utfärdat intyg över att vederbörlig försäkringspremie erlagts för den försäkringsperiod, som tagit sin början under det år bilen togs i bruk. Polismyndigheten skall, efter att ha emottagit bruksanmälan, utgiva kontrollmärke för bilen samt om bruksanmälan göra anteckning i registerutdraget och meddela landskapsstyrelsen därom. Bruksanmälan fordras dock icke, om bilen, med stöd av därom särskilt utfärdade föreskrifter, under sagda år besiktigats och trafikinspektören, efter att ha erhållit ovannämnt intyg över erlagd försäkringspremie, utgivit kontrollmärke för bilen.

3. Såsom bilens h e m o r t skall anses den kommun, i vilken bilens innehavare bor, dock sålunda, att om bilen icke användes där skall såsom hemort anses den kommun, där bilen huvudsakligen användes.

4. Vid användning av bil i trafik skall registerutdraget, det interimistiska beviset eller det i 23 § 6 mom. nämnda interimskvittot medhavas och vid anfordran företes för polisman.

5. I riket enligt där gällande lagstiftning godkänt samt vederbörligen registrerat och med igenkänningsmärken försett fordon må i samband med tillfällig vistelse användas i trafik även i landskapet, varvid registerutdraget eller annan handling, som berättigar till bruk av bilen, skall medhavas och vid anfordran företes för polisman.

22 §.

1. Registerutdrag tillsändes ägaren per post under den av honom uppgivna andressen. Stämpelskatt, avgifter eller ersättningar uttagas i sam-

band med anmälans ingivande.

2. Har ägaren under giltighetstiden för det interimistiska beviset, det i 23 § 6 mom. avsedda interimskvittot eller det tidigare registerutdraget, icke erhållit registerutdrag skall han anhålla om sådant av landskapsstyrelsen direkt eller genom förmedling av polismyndigheten på bilens hemort.

3. Landskapsstyrelsen meddelar polismyndighet och trafikinspektören för hur lång tid interimistiskt bevis eller, i de i 23 § nämnda fallen, interimskvitto eller registerutdrag, som kvarblir hos ägaren, antecknats att gälla. Giltighetstiden må av polismyndighet på synnerliga skäl förlängas.

23 §.

1. Övergår registrerad bil till ny ägare, skall den förra ägaren överlämna bilens igenkänningsmärken och registerutdrag till den nya ägaren. Denne skall inom en månad från äganderättens övergång därom göra anmälan hos landskapsstyrelsen. Vid anmälan fogas registerutdraget, utredning om äganderätten och bevis på att stadgad trafikförsäkring upptagits. Försäkringsintyg fordras dock icke, om fordonets i regisret antecknade innehavare blir ägare. Har äganderätten övergått genom arv eller testamente, skall sagda tid räknas från arvskiftets slutförande eller, om arvskifte icke verkställes, från bouppteckningsdagen och ifråga om testamente från den dag detta vunnit laga kraft. Angående besiktning såsom förutsättning för registrering av ändring beträffande ägaren är stadgat i 16 § 5a mom.

2. Byter bil ägare och den i registret antecknade förre ägaren anmäler därom till landskapsstyrelsen och samtidigt företer överlåtelsehandlingen, av vilken framgår den nya ägarens namn och adress, antecknas anmälan i registret. Dylik anmälan fritager dock icke den nya ägaren från anmälningsskyldighet.

3. Har bil ändrats på sådant sätt, att därav föranledes ändringar i anteckningarna i registret, skall trafikinspektören efter verkställd besiktning sända besiktningsinstrumentet såsom anmälan till landskapsstyrelsen jämte registerutdraget för antecknande av ändring i registret samt vid behov utfärdat interimskvitto.

4. Har det i de i registret antecknade omständigheterna skett annan än i denna paragraf nämnd ändring, skall bilens ägare inom en månad genom förmedling av polismyndigheten på bilens hemort anmäla därom till landskapsstyrelsen. Landskapsstyrelsen må icke överlämna nya igenkänningsmärken, förrän de tidigare märkena återställts.

5. Polismyndighet skall, efter att i 4 mom. nämnda fall hava emottagit anmälan till landskapsstyrelsen i registerutdraget, göra nödiga

anteckningar om ändringen. Har bil- eller motorcykelskatt för fordon återburits eller befrielse från skatt beviljats, skall polismyndigheten göra anteckning härom i anmälan.

6. Har registerutdrag lämnats till polismyndighet och är användningen av bilen för övrigt tillåten, skall myndigheten över inlämnandet utfärda i n t e r i m s k v i t t o, som interimistiskt motsvarar registerutdraget.

7. Har registrerad bil förstörts eller användes den icke av annan orsak, skall ägaren inom en månad efter det bilens användning upphört återställa bilens igenkänningsmärken till landskapsstyrelsen och tillika göra anmälan för bilens avförande ur registret. Bilen avföres ur registret, räknat från den dag avregistreringsanmälan gjorts, och igenkänningsmärkena återställts till landskapsstyrelsen. Landskapsstyrelsen skall i registerutdraget göra anteckning om avregistreringsanmälan och dagen för denna.

8. Framgår det på grund av uraktlåtenhet att verkställa efterbesiktning eller att erlägga trafikförsäkringspremier eller att göra bruksanmälan eller ock av annan orsak, att bil icke använts under kalenderåret, avföres den ur registret. Buss, i vilken fastställs inteckning eller ifråga om vilken ansökan om inteckning inlämnats till landskapsstyrelsen, må dock icke avföras ur registret utan skriftligt samtycke av inteckningshavaren.

24 §.

1. Polismyndighet skall föra kortregister över bilar med hemort inom tjänstedistriktet.

2. För i denna paragraf avsedda kortregister skall landskapsstyrelsen tillställa polismyndigheten ett kort över varje bil samt, då ändring inträffat i de uppgifter, som antecknats på kortet, anmälan härom.

25 §.

1. I detta kapitel avsedda anmälningar till landskapsstyrelsen skola av ägaren eller innehavaren göras på av landskapsstyrelsen fastställd blankett eller på föreskrivet sätt.

2. Skall i registret antecknas särskilt för sig bilens innehavare, åligger det främst denne att göra i 1 mom. avsedda anmälningar, dock sålunda, att anmälan om registrering och avregistrering samt byte av ägare eller innehavare må göras endast av ägaren.

3. Polismyndighet eller trafikinspektör äger icke rätt att uppbära ersättning för i denna lag förutsatt förmedlingsåtgärd.

26 §.

Landskapsstyrelsen skall till länsstyrelsen översända uppgift om re-

gistrering och avregistrering av bil, som skall beskattas, ävensom om överföring av sådan bil till ny ägare samt sådan ändring, som påverkar bilens beskattning.

27a §.

Vad i riket är stadgat om interimistisk inregistrering av bil, som varken tidigare registrerats i Finland eller annorstädes, skall äga tillämpning även i landskapet.

33 §.

Över utfärdade körkort och körtillstånd skall polismyndighet föra förteckning eller kortregister, vari antecknas körkortets nummer och dagen för dess utfärdande samt körkortsinnehavarens namn, födelsedatum och -ort, yrke och adress. Däri eller i särskilt fört allmänt register skola antecknas de straff för överträdelse av landskapslagen om vägtrafik i landskapet Åland eller med stöd därav utfärdade stadganden eller bestämmelser, som innehavaren av körkort ådömts i Finland eller annorstädes samt straff för fylleri eller brukande av andra berusningsmedel, för framförande av motorfordon i berusat tillstånd eller under påverkan av alkohol eller andra berus-ningsmedel ävensom anhållande för fylleri eller brukande av andra berusningsmedel, så ock de straff, som ådömts för i 31 § 2 mom. c) punkten omförmälda brott. I körkortsregister och körkort skola göras anteckning om indragning eller interimistiskt omhändertagande av körkortet samt om undantag, som landskapsstyrelsen medgivit med stöd av 31 § 10 mom. och angående till erhållande av körkortet enligt 6 mom av samma paragraf anslutna villkor och begränsningar.

36 §.

- - - - - - - - - - - - - - - - - - - -

2. Den sammanlagda totalvikten av bil och därtill kopplat fordon må icke överskrida den vikt, som erhålles genom att till 17,5 ton lägges 180 kilogram för varje påbörjat 10-tal centimeter, varmed avståndet mellan fordonskombinationens yttersta axlar överskrider 4 meter. Bils och därtill kopplad egentlig släpvagns sammanlagda totalvikt må dock utgöra högst 32 ton och totalvikten av en fordonskombination bestående av bil och påhängsvagn högst 30 ton.

- - - - - - - - - - - - - - - - - - - -

8. Bils största tillåtna höjd jämte lass är 4,0 meter. Dess största tillåtna längd, lasset medräknat, är: a) för buss 12,0 meter; b) annan bil 11,0 meter; c) lastbil med tillkopplad egentlig släpvagn med 2 eller flera axlar, 18,0 meter; d) lastbil med tillkopplad påhängsvagn då med den fraktas endast stolpar eller motsvarande långgods, den längd den längsta stolpen eller annat motsvarande föremål kräver, dock högst 20,0

meter om icke landskapsstyrelsen annorlunda bestämt, varvid ytterligare förutsättes, att avståndet mellan dragbilens bakaxel och påhängsvagnens axel icke överstiger 10,0 meter; samt e) för bil och därtill kopplad släpvagn av annat slag än de i c) och d) punkterna nämnda 15,0 meter.

- - - - - - - - - - - - - - - - - - -

41 §.

- - - - - - - - - - - - - - - - - - -

2. På igenkänningsmärke, som anbringats framtill på motorcykel skall ägaren före utgången av oktober månad av det på ibruktagandet följande kalenderåret och därerter årligen fästa kontrollmärke. Om försäkringsplikt föreligger och vederbörlig trafikförsäkringspremie erlagts för det löpande årets försäkringsperiod, utgives kontrollmärket av försäkringsbolaget och annars på ägarens begäran av vederbörande polismyndighet. På försäkringsbolaget och polismyndighet ankommer att till landskapsstyrelsen anmäla, för vilka motorcyklar kontrollmärke utgivits.

48 §.

- - - - - - - - - - - - - - - - - - -

2. Traktor och motorredskaps konstruktion må i väsentligt hänseende ändras endast med på förhand meddelat tillstånd av trafikinspektören.

49 §.

1. Vid registrering av traktor motsvarar typbesiktningsintyget besiktningsinstrument. Över traktorer och motorredskap föres ett särskilt gemensamt register och ettvart av dem tilldelas ett igenkänningsmärke, som skall anbringas på lämpligt ställe framtill på fordonet. Registerutdraget för traktor behöver icke medhavas vid körning, om traktorn är i lokalt bruk i lant- eller skogshushållningsarbete, men skall på anfordran tillställas polismyndighet för påseende.

2. Angående kontrollmärke för traktor och motorredskap gäller i tillämpliga delar vad i 41 § 2 mom. är stadgat om kontrollmärke för motorcykel.

51 §.

Traktor och motorredskap må framföras av den, som innehar giltigt bil- eller motorcykelkörkort eller i 52 § nämnt traktorkörkort. Erfordras för användning av traktor yrkesmässigt trafiktillstånd, skall föraren dock ha yrkeskörkort för lastbil.

58 §.

1. Ifråga om släpvagn gäller i tillämpliga delar vad om lastbil är stadgat, dock med följande undantag och tillägg:

- - - - - - - - - - - - - - - - - - -

b) släpvagns totalvikt må vara högst så stor som följer av stadgan-

dena i 57 § om dess tillkopplande och i 36 § 2 mom. om kombinationens totalvikt, och dess längd så stor, som av stadgandena i 36 § 8 mom. c), d) och e) punkterna följer, dock sålunda att längden av egentlig släpvagn med en axel och utan kopplingsanordningar må utgöra högst 7,0 meter och längden av annan släpvagn högst 12,0 meter. Släpvagn må endast på av landskapsstyrelsen eller av trafikinspektören enligt landskapsstyrelsens anvisningar fastställda villkor vara bredare än den dragande bilen;

c) landskapsstyrelsen utfärdar föreskrifter angående släpvagns karosseriöverhäng;

- - - - - - - - - - - - - - - - - - - -

59 §.

Ifråga om släpvagnar till traktorer gälla stadgandena i detta kapitel med följande undantag och tillägg:

- - - - - - - - - - - - - - - - - - - -

b) släpvagns dragkrok skall befinna sig under det vågräta plan, som går igenom axellinjen för traktors bakhjul och, då en del av släpvagnens totalvikt genom dess förmedling belastar traktorn, så nära bakaxeln, att denna belastning icke äventyrar traktorns stabilitet och styrning;

- - - - - - - - - - - - - - - - - - - -

f) ifråga om traktors släpvagn fordras icke stoppljus, stänkskydd eller anteckning om vikt och tryck. Ej heller fordras bakljus och färdriktningsljus, utom då släpvagnen användes på allmän väg eller gata i förhållanden, då enligt landskapslagen om vägtrafik i landskapet Åland (8/58) ljus bör användas eller då släpvagnen är försedd med av trafikinspektören godkända ljusanordningar, vilka på betryggande avstånd synas bakåt.

- - - - - - - - - - - - - - - - - - - -

74 §.

- - - - - - - - - - - - - - - - - - - -

5. Beställningstrafik med personbil må bedrivas endast från stationsorten. Har beställd körning avslutats utom stationsorten, skall taxibilen utan dröjsmål återvända direkt till denna. Under återfärden må taxibilen dock befordra personer till stationsorten eller till annan ort inom trafikområdet.

85a §.

Avgift eller ersättning, som enligt denna lag skall erläggas till landskapet, må utmätas utan dom eller utslag.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1968, dock sålunda att:

a) senast den 30 december 1967 till landskapsstyrelsen ingivna registeranmälningar ävensom ändringsanmälningar, vilka avse fordonskonstruktion och göras på grund av senast sagda dag verkställda besiktningar och vilka ingivas till landskapsstyrelsen under januari månad 1968, behandlas i den ordning sagda dag gällande landskapslag om motorfordon förutsätter och införes anteckningen om registeranmälan eller den ändrade uppgiften härvid i registret räknat från den dag, då anmälan inlämnats eller besiktningen verkställts;

b) motorfordon, som enligt 16 § under år 1967 skall föras för efterbesiktning, må under år 1967 användas i trafik utan kontrollmärke, till dess fordonet enligt sagda paragraf senast skall besiktigas;

c) före lagens ikraftträdande registrerade motorcyklar, traktorer och motorredskap må användas utan kontrollmärke högst till utgången av oktober månad år 1967;

d) totalvikten av bil, som användes på väg, må icke före den 1 januari 1968 överstiga den enligt den tidigare lagen tillåtna vikten, om därtill icke erhållits i 36 § 9 mom. avsett tillstånd; samt

e) traktorsläpvagn, som tagits i bruk före denna lags ikraftträdande, må fortfarande, högst till den 1 ~~juli 1968~~ januari 1969, användas i trafik utan i 59 § f) punkten föreskrivna ljusanordningar.

Mariehamn den 11 mars 1967.

På lagutskottets vägnar:

Jan Erik Eriksson

Jan Erik Eriksson
ordförande.

./. Axel Kuffschinoff
sekreterare.

Närvarande i utskottet: Jan Erik Eriksson, ordförande, Eliel Persson, Gustaf Jansson, Fridolf Karlsson och Nils Dahlman.

TRAFIKINSPEKTÖREN
I
LANDSKAPET ÅLAND.
Mariehamn, 27.2.1967.

Till lagutskottet vid Ålands landsting.

Hänvisande till lagutskottets brev av den 30.11.1966 vari lagutskottet inbegär utlåtande om landskapsstyrelsens förslag till landskapslag angående ändring i landskapslagen om motorfordon i landskapet Åland får undertecknad vördsamt framhålla följande.
Den föreslagna ändringen av registreringssystemet skulle göra detta betydligt bekvämare och smidigare både för allmänheten och myndigheterna. Enligt det nuvarande systemet måste bilägaren årligen föra sin bil till besiktning samt även inlämna registerboken till polismyndighet för bruksanmälan och avhämta den därifrån, varvid en avgift erlägges till länsmännen.
Det föreslagna systemet innebär en betydlig lättnad för bilägaren genom att denne enbart behöver föra bilen till besiktning, varvid även kostnadsfri bruksanmälan göres. Bruksanmälan skulle tillgå så att bilägaren till besiktningsmannen skulle överlämna ett kort som erhållits av försäkringsbolaget efter det att försäkringen betalts. Besiktningsmannen skulle vidarebefordra kortet försett med anteckning om besiktning till bilregistret. Från detta enda kort skulle bilregistret kunna kontrollera att försäkringen betalts, fordonet besiktigats och bruksanmälts.
Ett försäkringspliktigt fordon skulle ej emottagas till årlig efterbesiktning om ej detta kort finnes som bevis för att försäkringen erlagts. Traktorer, motorredskap och motorcyklar vilka ej äro besiktningsskyldiga skulle vara bruksanmälda i och med att försäkringen erlagts.
Privata personbilar under två år vilka ej äro besiktningsskyldiga skulle bruksanmälas enligt det nuvarande systemet hos polismyndighet.
Det föreslagna systemet förutsätter även att bilregister och besiktningskontor skall vara belägna på samma plats, vilket blir mycket bekvämare för allmänheten. Trafikinspektören behöver ej härvid hålla arkiv för besiktningsinstrument eller föra eget kartotek, samt bilregistret behöver ej sända meddelanden till trafikinspektören när någon ändring skett i registret. Detta underlättar bådas arbete betydligt.
Om lagförslagets 59 § punkt f) rörande bakljus och färdriktningsljus på traktors släpvagn får undertecknad framhålla att jag absolut förordar detta. Enligt besiktningskontoret i Helsingfors har man i riket ej några negativa erfarenheter av ett sådant stadgande. Man har i riket löst problemet med de föreslagna ljusens hållbarhet i allmänhet så, att dessa ljus monterats på en löstagbar bräda som hakas på släpvagnen enbart när så fordras.

Beträffande lagförslagets 74 § mom. 5 om beställningstrafik anser undertecknad det vara riktigt att taxibilen efter avslutad körning utan dröjsmål återvänder till stationsorten. Beställningstrafiktillståndet har beviljats bl. a. därför att det ansetts behövligt med taxibil på stationsorten, och om taxibilen vistas annortädes blir passagerarna på stationsorten lidande.

Däremot anser jag det vara ohållbart i praktiken och leda till dålig service om taxibilen under återfärden enbart får taga upp sådana passagerare som skall till ort som passeras. Åtminstone borde körning fritt få utföras från sådan ort där det ej finnes taxibil eller där det är uppenbart svårt att få tag på en sådan.

Ulf Lillie

Ulf Lillie
Trafikinspektör

LANDSKAPET ÅLAND * TRAFIKINSPEKTÖREN

Till Ålands Landsting,

Lagutskottet.

Som inbegärt utlåtande över Ålands landskapsstyrelses framställning angående ändring av landskapslagen om motorfordon i landskapet Åland, får jag härmed vördsamt framhålla följande:

16 §:

För undvikande av köbildning och för att underlätta trafikinspektörens arbete och göra det möjligt att på ett jämnare sätt än hittils fördela de motorfordon, som skola föras till efterbesiktning, föreslås en övergång till det svenska systemet enligt vilket motorfordonen för efterbesiktning fördelas på 10 av årets 12 månader. För att detta system emellertid ej skall bli obekvämt för ägare och innehavare av motorfordon, borde besiktningstiden vara två (2) på varandra följande kalendermånader. Godkännes detta förslag, borde 16 § helt omarbetas och besiktningstiderna fastställas genom ett landskapsstyrelsebeslut.

20 § mom. 4:

Har bils kontrollmärke eller igenkänningstecken gått förlorade, skall polismyndighet utgiva nytt kontrollmärke. Detta verkar något för lättvindigt. Möjligheten förefinnes, att detta stadgande kan medföra, att "förlorade" kontrollmärken och igenkänningstecken kunna senare dyka upp och användas i brottsligt syfte. För att förhindra detta, vore det måhända skäl att stadga, att innan nytt kontrollmärke eller nya igenkänningstecken utgivas, bör polismyndigheten förrätta undersökning. I "klara" fall medför detta att en anmälan ifylles, i "dunkla" fall upprättas ett polisundersökningsprotokoll.

Mig veterligen tillämpas detta förfarande redan i några polisdistrikt.

33 §. Här vore ett andra moment på sin plats.

Enligt förslaget skall vissa straff och förseelser antecknas i kortregister över körkort eller i särskilt fört allmänt register. Då körkortsinnehavaren gjort dessa brott eller förseelser i det polisdistrikt, som utfärdat hans körtillstånd, är allt i sin ordning. Men om han gör detta i ett främmande polisdistrikt, får det egna polisdistriktet ingen kännedom därom.

Ett exempel: enligt §§ 31 mom. 3 och 86 mom.3 motorfordonslagen kan en bilförare ej få körkort förrän efter ett (1) respektive två (2) år efter det brottet ägt rum. Han blir dömd för detta i det distrikt, där han begått brottet, men hans eget polisdistrikt får kanske ingen kännedom om vad som skett, och utfärdar innan "karantänstiden" gått ut ett körkort åt honom. Ett andra moment borde därför utformas för att stadga, att det polisdistrikt, där brottet begåtts bör därom skriftligen underrättas syndarens eget polisdistrikt.

Däremot anser jag det inte vara nödvändigt, att i fall av " anhållanden för fylleri eller brukande av andra berusningsmedel" göra sådan skriftlig anmälan, som enligt nurådande bestämmelser ändå göres till socialnämnden i hans hemkommun.

74 § 5.mom.:

Att en taxibil på återfärd mot sin stationsort inte skulle kunna "befordra personer annat än till stationsorten eller till ort, som under färden passeras", anser jag vara ett väl hårt stadgande. Vid återfärd borde en taxibil få befordra passagerare

till orter, som ligger i den riktning stationsorten befinner sig, även om denna då blir passerad.

Slutligen föreslås ett stadgande om att polismyndighet vid behov har rätt att inkalla taxibilar även från stationsorter, vilka inte befinna sig inom det aktuella polisdistriktet om detta anses vara befogat. Härvid avser jag närmast lösandet av sporadiska, säsongbetonade trafiktoppar i Mariehamns Västerhamn.

Mariehamn, å polisinrättningen den 4 mars 1967.

Polismästare

Lars Rönnquist.

KRONOLÄNSMANNEN
I
ÅLAND DISTRIKT

Mariehamn,
11.2. 19 67.
Nr 193

Till Ålands landstings lagutskott

Undertecknad har härmed äran återställa Ålands landstings lagutskotts skrivelse av den 30.11.66 samt hithörande handlingar. Såsom utlåtande har jag äran nämna följande angående § 59 och 74:

Angående § 59 punkt c) kan angivas, att i stöd av lagförslaget kan en traktorsläpvagn då minst 15% av släpvagnens totalvikt belastar dragkroken hava en totalvikt som är tre gånger så stor som traktorns egen vikt.

Alltså med nuvarande traktorers vikter, vilka kan uppgå till 2,5 - 3 ton kan genom detta stadgande en traktors släpvagns totalvikt uppgå till 7,5 - 9 ton och traktorn jämte släpvagn hava en totalvikt om 10-12 ton, utan att traktorns släpvagn måste förses med bromsar.

Detta är betänkligt med beaktande av att dragfordonet (traktorn) vanligen är försedd med bromsar endast på bakhjulen och att bromsverkan därigenom måste bliva svag med beaktande av traktorns egen och släpvagnens vikt samt att traktorerna i dag framföras med relativt hög hastighet och allmänt nyttjas på allmänna landsvägar.

Med beaktande härav borde traktorsläpvagnens totalvikt i förhållande till traktorn reduceras i de fall, där icke bromsar föreskrivas i traktorsläpvagnen.

Angående § 74 5 mom. kan angivas, att lagförslaget är för restriktivt utformat. Detta med beaktande av i synnerhet turisttrafiken i landskapet samt även med beaktande av att taxitrafikidkarna i stor utsträckning utrustat sina bilar med radiotelefoner. Antages ifrågavarande lagförslag kommer taxitrafiken icke att kunna utföras smidigt och taxibilarna icke att kunna insättas där behov av desamma förefinnes samt deras trafikkapacitet icke att fullt kunna utnyttjas då behov därav föreligger.

Som exempel för lagförslagets följder kan angivas, att ifall t.ex. en taxibil från Sund befinner sig på återfärd från Mariehamn till Sund, och blir prejad i Godby av en person som vill ha skjuts till någon plats i Finström, vilken icke ligger i taxibilens färdriktning till Sund, får denna taxi-

513a

bil icke utföra skjutsen och detsamma är förhållandet beträffan en taxibil från Mariehamn, som befinner sig på returfärd till s den.

Med hänvisning till vad som ovan angivits, föreslås att la förslaget borde få följande utformning:

"Beställningstrafik med personbil må bedrivas endast från stationsorten. Har beställd körning avslutats utom stationsort skall taxibilen utan dröjsmål återvända direkt till stationsor Under återfärden må taxibilen dock befordra personer till stat orten eller annan ort inom trafikområdet."

Länsman

Erik Ahlskog

DELEGATIONEN FÖR ÅLANDS
LANTMANNAGILLEN

16 januari 67 Till Ålands landsting

Lagutskottet.

I anledning av lagutskottets skrivelse av den 30.11. 1966 med anhållan om Delegationens för Ålands lantmannagillen utlåtande i anledning av Ålands landskapsstyrelses framställning till Ålands landsting med förslag till landskapslag angående ändring av landskapslagen om motorfordon i landskapet Åland får Delegationens styrelse härmed vördsamt framhålla följande:

1. Ifråga om det föreslagna registreringsysystemet har styrelsen intet att erinra.
2. 59 § punkt f) Delegationens styrelse anser att punkt f) borde få följande lydelse: "ifråga om traktors släpvagn fordras icke stoppljus, stänkskydd eller anteckning om vikt och tryck. Ej. heller fordras bakljus och färdriktningsljus, utom då släpvagn användes på allmän väg eller gata i förhållanden, då enligt landskapslagen om vägtrafik i landskapet Åland (8/58) ljus bör användas. Likaså fordras icke bakljus eller färdriktningsljus då traktorn är försedd med sådana ljusanordningar, vilka på betryggande avstånd synas bakåt."

   Motivering: Genom ett dylikt tillägg stode det traktorägaren fritt att antingen förse traktorn eller släpvagnen med erforderliga ljusanordningar. Med tanke på traktorns jämte släpvagnens mångsidiga användning vore det ur lämplighetssynpunkt bättre, ifall traktorn försågs med bakljus och färdriktningsljus och icke släpvagnen där riskerna att ljusanordningarna förstöras

DELEGATIONEN FÖR ÅLANDS
LANTMANNAGILLEN

Mariehamn den 16 januari 19 67

Till Ålands landsting
Lagutskottet.

I anledning av lagutskottets skrivelse av den 30.11. 1966 med anhållan om Delegationens för Ålands lantmannagillen utlåtande i anledning av Ålands landskapsstyrelses framställning till Ålands landsting med förslag till landskapslag angående ändring av landskapslagen om motorfordon i landskapet Åland får Delegationens styrelse härmed vördsamt framhålla följande:

1. Ifråga om det föreslagna registreringsysystemet har styrelsen intet att erinra.
2. 59 § punkt f) Delegationens styrelse anser att punkt f) borde få följande lydelse: "ifråga om traktors släpvagn fordras icke stoppljus, stänkskydd eller anteckning om vikt och tryck. Ej. heller fordras bakljus och färdriktningsljus, utom då släpvagn användes på allmän väg eller gata i förhållanden, då enligt landskapslagen om vägtrafik i landskapet Åland (8/58) ljus bör användas. Likaså fordras icke bakljus eller färdriktningsljus då traktorn är försedd med sådana ljusanordningar, vilka på betryggande avstånd synas bakåt."
   Motivering: Genom ett dylikt tillägg stode det traktorägaren fritt att antingen förse traktorn eller släpvagnen med erforderliga ljusanordningar. Med tanke på traktorns jämte släpvagnens mångsidiga användning vore det ur lämplighetssynpunkt bättre, ifall traktorn försågs med bakljus och färdriktningsljus och icke släpvagnen där riskerna att ljusanordningarna förstöras

är vida större än på traktorn.

3.74 § mom 5. Ifråga om denna beställningstrafik har Delegationens styrelse intet att erinra.

På Delegationens för Ålands lantmannagillen vägnar:

Enligt uppdrag

Sekreterare

Ernst Johansson